വിവാഹദിനങ്ങൾ - ഒരു പുനർചിന്തനം

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

ബഥേൽ *പത്രിക*യുടെ 2012 ഏപ്രിൽ ലക്കത്തിൽ വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ ഉന്നയിച്ച *ഹേവോറോ ശനിയാഴ്ച വിവാഹം നടത്താമോ?* എന്ന സംശയമാണ് ഇത്തരമൊരു അന്വേഷണത്തിന് ഹേതുവായത്. സാധാരണ ശനിയാഴ്ചകളിൽ വിവാഹം നിഷേധിക്കുന്ന മലങ്കര സഭ എന്തുകൊണ്ട് ഹേവോറോ ശനിയാഴ്ച അനുവദിക്കുന്നു? നോമ്പിലല്ലാത്ത മാറാനായ പെരുനാളുകളിൽ വിവാഹ വിലക്കുണ്ടോ? തുടങ്ങിയവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംശയങ്ങൾ. മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു മാത്രം ഉത്തരം നൽകാവുന്ന ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വിശദമായ പശ്ചാത്തല വിവരണം ആവശ്യമായതിനാലാണ് ഈ പഠനം നടത്തുന്നത്.

മലങ്കര സഭയിൽ ഇന്ന് പ്രത്യേക അനുവാദം കൂടാതെ വിവാഹം നടത്താവുന്ന ദിവസങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. ഞായർ, തിങ്കൾ - കാനോനിക നോമ്പുകൾ, കാനോനിക നോമ്പുകളുടെ തലേദിവസം, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം മുതൽ പെന്തിക്കോസ്തി വരെയുള്ള കാത്തിരിപ്പിന്റെ ദിവസങ്ങൾ ഇവ ഒഴികെ.

2. ഈസ്റ്റർ മുതൽ പുതുഞായറാഴ്ച വരെയുള്ള ഹോവേറോ ആഴ്ച. (ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ, *ശുശ്രൂഷാ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ*, കോട്ടയം, 2009)

ഈ നിയന്ത്രണം എന്ന മുതൽ പ്രാബല്യത്തിലെത്തി എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോർട്ടുഗീസ് റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ ആഗമന കാലത്ത് വിവാഹം നസ്രാണികൾക്ക് പ്രായേണ പള്ളിയിൽ വെച്ചു നടത്തുന്ന പാവനമായ ഒരു ശുശ്രൂഷ ആയിരുന്നു. അന്ന് നസ്രാണികൾ അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന പൗരസ്ത്യ കൽദായ സഭാവിജ്ഞാനീയം വിവാഹത്തെ ഒരു കൂദാശയായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നതും, *സംബന്ധ* മാതൃകയിൽ അയഞ്ഞ ചില വിവാഹ ബന്ധങ്ങൾ നസ്രാണികൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതും യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. പക്ഷേ *നസ്രാണി മാർഗ്ഗം* രൂപമെടുത്ത നമ്പൂതിരി മതത്തിൽ വിവാഹം ഒരു *സംസ്കാരം* - ക്രൈസ്തവ ഭാഷയിൽ കൂദാശ - ആയിരുന്നു. *ഷോഡ ചൗളാദി* സർവ്വ നമ്പൂതിരി സംസ്ക്കാരങ്ങളും അതേ രീതിയിയലോ, ക്രൈസ്തവമായി രൂപാന്തരം വരുത്തിയോ, പകരം കൂദാശകളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചോ നസ്രാണികൾ അന്ന് അനുവർത്തിച്ചിരുന്നു. (Meladath Kurian Thomas, *The Indian Way of Christanity*, Saarbucken, Deutschland, 2012, pp 93-6) ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ വിവാഹത്തിന്റെ വൈദീകാംശത്തിനു പ്രാധാന്യം ഒട്ടും കുറയാൻ സാദ്ധ്യതയില്ല.

അക്കാലത്തുതന്നെ നസ്രാണി വിവാഹങ്ങൾ കേവലം പള്ളിയിൽവെച്ചു നടത്തുന്ന ഒരു വൈദീക ചടങ്ങ് മാത്രമല്ലായിരുന്നു. അനേക ദീവസങ്ങളില്ലായി വിവിധ അനുഷ്ടാനങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമായിരുന്നു നസ്രാണി വിവാഹം. പോർട്ടുഗീസ് രചയിതാക്കൾ ഇവയെ കേവലം സാമൂഹിക ആചാരങ്ങളായും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളായുമായി ആണ് മുദ്രകുത്തിയിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ നസ്രാണിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവ *വിവാഹം* എന്ന സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. (Meladath Kurian Thomas, *Op. Cit.*, pp 146-8)

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിവാഹം നടത്തിയിരുന്നതും നടത്താൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരം 1599-ലെ *ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളിൽ* ലഭ്യമാണ്. *അഞ്ചാം മൗത്വ - അഞ്ചാം കൂടിവിജാരം - പെങ്കെട്ട എന്ന കൂദാശമേൽ ഉള്ള പൊരുൾ - ഒൻപതാം കാനോനനയിൽ ... സൂവാറാടെ ഒന്നാം ഞാറാഴ്ചതൊട്ട പതിമൂന്നാം പെരുന്നാൾ* (ദനഹാ - യൽദോ മുതൽ പതിമൂന്നാം ദിവസം) *കടപ്പോളം അമ്പത നോയമ്പിന്റെ തലനോയമ്പ് കടന്നുവരുന്ന ബൊധനാഴ്ചനാൾതൊട്ട പുതുഞായളാഴ്ച കടപ്പോളം കല്യാണം തെമരിച്ച* (= ആഘോഷിച്ച്) *ആടരുത എന്ന നസ്രാണികളുടെ കൂട്ടത്തിന്റെ പഴേ മരിയാതി ശുദ്ധമാന സുന്നഹദോസ കൈക്കൊള്ളുന്നു. വിശേഷിച്ച മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ മരിയാതക്കതക്കവണ്ണം അമ്പത നോയമ്പിന്റെ മുമ്പിലത്തെ ഞായറാഴ്ച പെണ്ണുകെട്ട തമരിക്കരുത എന്ന ശുദ്ധമാന സുന്നഹദോസ പ്രമാണിക്കുന്നു. ഇ വെലക്കുപെട്ട ദിവസങ്ങൾ അല്ലാതെ ഒള്ള ദിവസങ്ങളിൽ കല്യാണം വേണ്ടുംവോളം തെമരിച്ച ആടിക്കൊള്ളുകയും ആം.* ...(സ്കറിയാ സഖറിയാ, *ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകൾ*, ഇടമറ്റം,1994, pp 200–1)

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയിലെ ... *The Synod rcognnising for time to come th ancient prohibition, cbserved in the universal church, of not marrying from th first day of the Advent until the Ephiphany, and from Ash Wedensday until the Sunday of he octaves of Easter inclusive, doth command the same the same to be inviolably observed in this diocese, adding to those days from the time of Quinquagesima Sunday forward, when by the ancient custom Lent is begun in this church, but that at all other times, though of fasting, marriage may be celebrated as people shall think fit.* ... എന്ന പരാമർശനം കൂടുതൽ വ്യക്തമാണ്.(Dr. Scaria Zacharia, *The Acts and Decrees of the Synod of Dimper*, Edamttom, 1994, P 176)

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്, റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നിയമമനുസരിച്ച് വിവാഹത്തെ കൂദാശ യാക്കുകയും വലിയ നോയമ്പു തുടങ്ങുന്ന ദിവസം വിഭൂതി ബുധനാഴ്ചത്തേയ്ക്കു മാറ്റുകയും ചെയ്തു എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ വലിയ നോയമ്പ് തുടങ്ങുന്നതിന്റെ തലേ ഞായറാഴ്ച മുതൽ ക്യംന്താ മുതലുള്ള ഹോവോറോ ആഴ്ച മുഴുവനും വിവാഹ വിലക്കുണ്ട്. കൂടാതെ, സൂബോറോയുടെ ആദ്യത്തെ ഞായറാഴ്ച മുതൽ ദനഹാ വരെയും വിവാഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. പേർഷ്യൻ സഭയുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് യൽദോ പെരുന്നാളിനു നാലു ഞായറാഴ്ച മുമ്പ് സൂബോറാക്കാലം ആരംഭിക്കും. (Mar Aprem, *Nestorian Lectionary and Julian Calander*, Trichur, 1982, pp 16-7) മലങ്കര സഭയുടെ 25 -നോയമ്പ്, സീറോ-മലബാർ റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ *മംഗളവാർത്താക്കാലം* ഇവ ഇതിനു സമാനമാണ്.

1606-ലെ റോസിന്റെ നിയമാവലിയിലെ മൂന്നാം സെപ്രാ എട്ടാം സഹായിൽ ... *വിശേഷിച്ച കക്ഷിയും വിരുന്നും പെണ്ണുകെട്ടുന്നത ദോഷം അല്ല. വല്ലപ്പോളും ആം. എന്നാലും സുവാറാടെ മുൻപിലത്തെ ഞാറാഴ്ച തൊട്ട പതിമൂന്നാം പെരുന്നാൾ കടപ്പോളം അമ്പത നൊയമ്പിന്റെ മുമ്പിലത്തെ ഞായറാഴ്ച കടപ്പോളം പെങ്കട്ട കല്യാണത്തോടുകൂടെ അരുത എന്ന പള്ളിയുടെ പ്രമാണം ആയത -*

എന്നാൽ ദിഷ്ടിതി ആയ ചെല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ട ഇ വെലക്കികെടക്കുന്ന കാലത്ത കൈപിടിപ്പിക്കേണ്ടിവരികിൽ വിരുന്നും അരുത -... (സ്കറിയാ സഖറിയാ, *രണ്ടു പ്രാചീന ഗദ്യകൃതികൾ*, ചെങ്ങനാശ്ശേരി,1976, p 156)എന്ന ഭാഗം മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിരോധനം ശരിവയ്ക്കുമ്പോൾതന്നെ അടിയന്തിര സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആ സമയത്തും വിവാഹ കൂദാശ അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അത്തരം വിവാഹങ്ങൾക്ക് ആഘോഷവും സദ്യയും വിലക്കുന്നുമുണ്ട്. നസ്രാണി വിവാഹങ്ങളിലെ ജാത്യാചാരങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം റോസിന്റെ നിയമാവലിയിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ ഇവയൊന്നും പൂർണ്ണമായ ആഘോഷങ്ങളോടെയുള്ള നസ്രാണി വിവാഹത്തിന്റെ ദീവസത്തെക്കുറിച്ചു പരാമർശിക്കുന്നില്ല. പരാമർശനം ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം നിയതമായ ഒന്നായതിനാലാവണം ഈ നിശബ്ദത. 1606-ലെ റോസിന്റെ നിയമാവലിയിലെ മൂന്നാം സെപ്രാ - രണ്ടാം സഹാ - *പെങ്കെട്ട എന്ന കൂദാശമേൽ* - എന്ന ഭാഗത്ത് ... *ഞായറാഴ്ച നാൾ എങ്കിലും പെരുനാളിൽ എങ്കിലും മൈയലെ* (രാവിലെ)*നേരത്ത അവരുടെ കൈ പിടിപ്പിക്കണം* ... (*രണ്ടു പ്രാചീന ഗദ്യകൃതികൾ*, *op. cit* , p 152) എന്നാ പരാമർശനത്തിൽനിന്നു നസ്രാണി വിവാഹാഘോഷത്തിന്റെ സാധാരണ ദിനങ്ങൾ വിലക്കില്ലാത്ത കാലത്ത് ഞായറാഴ്ചയും പെരുന്നാളും ആയിരുന്നു എന്നു മനസിലാക്കാം.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യ ദശകത്തിൽ പതിനൊന്നു ദിവസം നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ചടങ്ങുകളോടു കൂടിയ ഒരു ആഘോഷമായിരുന്നു നസ്രാണി വിവാഹങ്ങൾ. ഒരു വ്യാഴാഴ്ച ആരംഭിച്ച് ഞായറാഴ്ച വിവാഹ കൂദാശ നടത്തി അതിനടുത്ത ഞായറാഴ്ചയാണ് ഈ ചടങ്ങുകൾ അവസനിച്ചിരുന്നത്. (കന്നുകുഴിയിൽ കൊച്ചു തൊമ്മൻ അപ്പോത്തിക്കിരി, *പരിഷ്ക്കാരപ്പാതി*, കോട്ടയം, 1977) പൗരസ്ത്യ കൽദായ സുറിയാനി സഭ ഇന്നും ഞായറാഴ്ച ഒഴികെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്ന വസ്തത പരിഗണിച്ചാൽ, ആ നിയമത്തിനനുസരിച്ച് ഞായറാഴ്ച *വിവാഹം* എന്ന വൈദീക ചടങ്ങ് നടക്കത്തവിധം ജാത്യാചാരങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചു എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുകയാകും യുക്തിഭദ്രം. 1809-ലെ *കണ്ടനാടു പടിയോല*, 1853-ലെ *ചട്ടവര്യോല* ഇവയിൽ ഇതിനെ സാധൂകരിക്കുന്ന താഴെ പറയുന്ന നിയമങ്ങളുണ്ട്.

1809-ലെ കണ്ടനാടു പടിയോല ... *6 -മത* -(നിയമം) ... - *തലെ ഞായറാഴ്ചതന്നെ വിളിച്ചു ചൊല്ലുകയും ... - പെണ്ണുകെട്ടി കരെറിയാൽ, ഞായറാഴ്ച ഒരു നെരത്തെ വിരുന്നു കൊടുക്കയും - കുടിവച്ചാൽ ഒരു നെരത്തെ വിരുന്നു കൊടുക്കയും ... - പിറ്റ ഞായറാഴ്ചയ്ക്കകം കുടിവയ്ക്കുകയും ...* (ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്, *പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ*, കോട്ടയം, 2011, p 220)

1853-ലെ ചട്ടവര്യോല ... *38-മത ... മൂന്നു ഞായറാഴ്ച വിളിച്ചു ചൊല്ലുകയും, പിന്നെ വരുന്ന ഞായറാഴ്ച കയ്യി പിടിപ്പിയ്ക്കയും ചെയ്യണം. വിളിച്ചു ചൊല്ലിയതിൽപിന്നെ ആരെങ്കിലും വിരൊധമായി ബൊധിപ്പിച്ചാൽ, വിഗാരി ചുരുക്കത്തിൽ വിചാരണ കഴിച്ചു, മുടക്കുവാൻ തക്കതായ യാതൊന്നും ഇല്ലായെന്നു കണ്ടാൽ, നിശ്ചയിച്ച ഞയറാഴിച്ചെതന്നെ കയ്യി പിടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുകയും ...* (*പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ*, *Op. Cit.*, p 237)

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിലവിലിരുന്ന നസ്രാണികളുടെ വിവാഹാഘോഷ പ്രക്രിയയിൽ ഞായറാഴ്ച ഒഴികെ വിവാഹ കൂദാശ നടത്തുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. 16-19 നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിടയിലെ നസ്രാണികളുടെ സാംസ്ക്കാരിക നിശ്ചലത പരിഗണിച്ചാൽ ഇതേ പ്രക്രിയ തന്നയായിരുന്നു പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലും നിലവിലിരുന്നത് എന്ന് ചിന്തിക്കുക യുക്തിസഹജമാണ്. വിശ്വാസത്തിലും ആരാധനാ പാരമ്പര്യത്തിലും വന്ന മാറ്റങ്ങൾ പള്ളിയിൽ നടക്കുന്ന വിവാഹ കൂദാശയിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ *കല്യാണം* എന്ന നസ്രാണി സംസ്ക്കാരത്തെ ഒരു വിധത്തിലും ബാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന നിരോധിത ദിവസങ്ങളിലൊഴികെയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിൽത്തെയാണ് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലും വിവാഹ കൂദാശ നടത്തിയിരുന്നത്.

പക്ഷേ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തടെ ഈ നിലയ്ക്കു മാറ്റം വന്നുതുടങ്ങി. നസ്രാണികളെ *കെട്ടിലും മട്ടിലും അറബിയാക്കാൻ* ശ്രമിച്ച അന്ത്യോഖ്യയുടെ പ. പത്രോസ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് 1877 മകരം 15-നു കൊച്ചീക്കോട്ടപ്പള്ളിയിൽ നിന്നയച്ച കല്പനയിൽ ... *വിവാഹം ഞായറാഴ്ച കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കഴിക്കണം. എന്നാൽ അന്നേ ദിവസം കൊട്ടു മുതലായ ആഘോഷത്താൽ ശാബതലംഘനം ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ നോമ്പുകളിൽ ഉള്ള ഞായറാഴ്ചകളിലും, പുതുഞായറാഴ്ച ഒഴികെ പെന്തിക്കൊസ്തി ദിവസങ്ങളുടെ ഞായറാഴ്ചകളിലും വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. ...(പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ, Op. Cit.,* p 205) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ കല്പന പ്രകാരം നോമ്പിലെ ഞായറാഴ്ചകളിലും, ഈസ്റ്റർ മുതൽ പൊന്തിക്കൊസ്തി വരെയുള്ള കാലത്ത് പുതുഞായറാഴ്ച ഒഴികെയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിലും വിവാഹം നിഷിദ്ധമാണ്. ഹോവേറോ ആഴ്ചയിലും തിങ്കളാഴ്ചകളിലും പ. പത്രോസ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് വിവാഹ കൂദാശ അനുവദിച്ചിട്ടില്ലായെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഒരു പക്ഷേ തിങ്കളാഴ്ച വിവാഹം നടത്തുന്ന പതിവ് നസ്രാണികൾക്കില്ലാത്തതിനാലാവും പാത്രിയർക്കീസ് പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കാതിരുന്നത്. പക്ഷേ ഈ നിയമമല്ല ഇന്ന് മലങ്കര സഭയിൽ പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുന്നത്.

നസ്രാണികളുടെ വിവാഹസംസ്ക്കാരത്തിനു പരിണാമം വന്നത് മലങ്കര സഭയിൽനിന്നു പുറത്തായവർ 1889 -ൽ *നവീകരണ സുറിയാനി സഭ* (പിന്നാട് *മലങ്കര മർത്തോമ്മാ സഭ*) രൂപീകരിച്ചതോടെയാണ്. വികലമായ പാശ്ചാത്യ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വേദശാസ്ത്ര ബോധനത്തിനു അടിമപ്പെട്ട അവർ ഞായറാഴ്ച, വിവാഹം എന്നിവയ്ക്കു വികലമായ വ്യാഖ്യനങ്ങൾ നൽകി. ഞായറാഴ്ചയെ ശാബതായി മുദ്രകുത്തി യഹൂദരുടെ ശാബത് നിയമങ്ങൾ അതിനു ബാധകമാണന്ന് അവർ നിർവചിച്ചു. അതിനാൽ പാശ്ചാത്യ സഭയുടെ പാരമ്പര്യപ്രകാരം കൂദാശയല്ലാത്ത, വെറും ഉടനമ്പടി മാത്രമായ, വിവാഹം ഞായറാഴ്ച നടത്തുന്നതിനെ അവർ വിലക്കി. ഇതേ കാലത്തുതന്നെ 1920-കളിലെ സാമ്പത്തികമാന്ദ്യം നസ്രാണി വിവാഹങ്ങളുടെ ജാത്യാചാരങ്ങളിൽ ഭുരിപക്ഷവും ഇല്ലാതാക്കുകയും ശേഷിച്ചവയെ നാമമാത്രമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ കാലത്ത് *നവീകരണ സുറിയാനി സഭ*യുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള തെക്കൻ ഇടവകകളിൽ വിവാഹ കൂദാശയ്ക്കു ഞായറാഴ്ച ഒഴികെ മറ്റൊരു ദിവസം കണ്ടെത്തേണ്ട അവസ്ഥ സംജാതമായി. നസ്രാണികളുടെ പരമ്പാരാഗത കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളെ എങ്ങനെയെല്ലാം ലംഘിക്കാം എന്നു *നവീകരണ സുറിയാനി സഭ* ശ്രമിച്ചുവന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദത്താൽ *നവീകരണ സുറിയാനി സഭാ* വലയത്തിൽ ഉൾപ്പട്ടപോയ കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും നസ്രണി മുഖ്യധാരയിലേയ്ക്കു വിവാഹങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന അവസ്ഥ സംജാതമാകും. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഏതു വിധേനയും അവ നസ്രാണി പാരമ്പര്യത്തിനു വിരുദ്ധമാക്കണമെന്ന മുൻവിധിയോടെ *നവീകരണ സുറിയാനി*ക്കാർ ശനിയാഴ്ച വിവാഹം എന്ന പിടിവാശി ഉയർത്തി.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വിവാഹ ദിവസം ഞായറാഴ്ച എന്ന പാരമ്പര്യത്തിനു ഉപരിയായി മറ്റൊരു ദിനം കണ്ടെത്തേണ്ട സാമൂഹ്യ സാഹചര്യം നസ്രാണികൾക്കു സംജാതമായി. അപ്പോഴേയ്ക്കും നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട *പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാ വിജ്ഞാനീയ*ത്തെ ഇതിന്റെ നൈയ്യാമിക അടിസ്ഥാനമായി അംഗീകരിക്കണ്ടിയുമിരുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലങ്കരയിൽ പ്രചരിച്ച *പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാ വിജ്ഞാനീയ*മാകട്ടെ ജീർണ്ണതയുടെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയ അവസ്ഥയിലുമായിരുന്നു.

ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവാഹ ദിനങ്ങൾ പുനർനിർണ്ണയിക്കേണ്ട സാഹചര്യം സംജാതമായപ്പോൾ ജീർണ്ണിച്ച *പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാ വിജ്ഞാനീയ*ത്തിന്റെ സന്യാസ നിയമങ്ങളാണ് പൊന്തിവന്നത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ *വ്യതശുദ്ധി* എന്ന ഒറ്റവാക്കിനെ അവലംബിച്ച് വിവാഹ ദിനം പുനർനിർണ്ണയം ചെയ്തു. ഈ പുനർനിർണ്ണയപ്രക്രിയയിൽ പരിഗണിച്ച ഘടകങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. വിവാഹം ഒരു കൂദാശയാണ്.
2. ഞായറാഴ്ച കർത്തൃദിനമാണ്. അതിന്റെ പരിശുദ്ധി സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം.
3. നോയമ്പു ദിവസങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെടണം.

ഈ അടിസ്ഥാനങ്ങൾക്കു ഭംഗം വരാത്തതിനാൽ ഞായറാഴ്ചയ്ക്കു പുറമേ തിങ്കളാഴ്ച കൂടി വിവാഹദിനമായി മലങ്കരസഭ അംഗീകരിച്ചു. നിലവിലുള്ള സഭാ വിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽനിന്നുകൊണ്ട് മലങ്കര സഭ എടുത്ത ഈ നിലപാടിൽ *നവീകരണ സുറിയാനി*ക്കാർ തൃപ്തരല്ലായിരുന്നു. അവർക്കാവശ്യം *ശനിയാഴ്ച വിവാഹം* എന്ന തങ്ങളുടെ നിലപാട് മലങ്കര സഭയെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിച്ച് പൂർണ്ണ നിയമനിഷേധം നടത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം നോയമ്പിലെ വിവാഹ നിരോധനം മലങ്കരസഭയിൽ ഇല്ലാതാക്കാനും അവർ പരിശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ ഈ കെണിയിൽ നസ്രാണികൾ വീണില്ല.

ഇക്കാലത്തൊക്കയും *നസ്രാണി വിവാഹം* എന്നത് ഒരു ദീർഘകാല പരിപാടിയായിരുന്നു. ആലോചന മുതൽ വിവാഹ കൂദാശവരെ മാസങ്ങൾ എടുക്കുന്ന പ്രക്രിയ. എന്നാൽ 1980-കളിലെ *ഗൾഫ് ബൂം* ഈ പ്രക്രിയയെ മാറ്റിമറിച്ചു. അവധി ലഭിക്കുന്നമുറയ്ക്ക് വിവാഹ പ്രക്രിയയെ പരിമിതമായ ദിവസങ്ങളിൽ ഒതുക്കാൻ നല്ല ഒരു വിഭാഗം നസ്രാണികൾ നിർബന്ധിതരായി. പക്ഷേ അതിനനുസരിച്ച ഒരു പുനർനിർണ്ണയം ഉണ്ടായില്ല. പകരം പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ കാലത്ത് വ്യാഴം, ശനി ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹത്തിനു പ്രത്യേകാനുമതി നൽകിത്തുടങ്ങി. തുടർന്ന് പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ കാലത്ത് വ്യാഴം ഒഴിവാക്കി പ്രത്യേകാനുമതി ബുധൻ, ശനി ദിസങ്ങളിലാക്കി. നോയമ്പുകാലത്ത് ശനിയാഴ്ച മാത്രവും. അതാണ് ഇന്നും തുടരുന്നത്. (*ശുശ്രൂഷാ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ*, *Op. Cit.*, pp 70-2)

മാറിയ ആവാസ - സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥകൾ നസ്രാണി വിവാഹം കൂടുതൽ ക്ലിഷ്ടമാക്കി. നഗരവൽക്കരണ വും, ചുരുങ്ങുന്ന ആവസ ഭൂമിയും കൂടിയേറ്റങ്ങളും ഹാളുകളുടെ ലഭ്യത പോലും വിവാഹങ്ങളിലെ നിർണ്ണായക ഘടകമാക്കി. സഭാപരമായ വിലക്കുകൾ കൂടാതെ അഷ്ടമി, കന്നി-കർക്കിടക മാസങ്ങൾ, നസ്രാണികളുടെ പവിത്രതാ സങ്കല്പം മുതലായ അനേക ഘടകങ്ങൾ ഈ ദിനങ്ങൾ കൂടതൽ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു വന്നതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന *തണ്യദിവസം* എന്നൊരു വിലക്കുകൂടെ മുമ്പ് വിവാഹദിന ങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്തരം ജാത്യാചാരങ്ങളെ സഭാനിയമത്തിന്റെ പേരിൽ ഒഴിവാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാനാ വില്ല. കാരണം അവ ദേശീയതയുടെ ശേഷിപ്പുകളാണ്.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യേകാനുമതി എന്ന വളഞ്ഞവഴിക്കു പകരം വിവാഹ ദിനങ്ങളുടെ പുനർനിർണ്ണയം നടത്തുകയാകും അഭികാമ്യം. അതിന് വിവാഹ ദിനങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിന് നിലവിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ ആദ്യം നിർണ്ണയിക്കണം. അവ നോയമ്പ്, ഞായറാഴ്ചയുടെ പാവനത എന്നിവയാണ്. ഇവ യിൽ നോയമ്പിന് ഭക്ഷണ നിയന്ത്രണം, ഭാര്യാ-ഭർത്യു ബന്ധം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

മലങ്കര സഭയിൽ ഇപ്പോൾ കാനോനിക നോമ്പുകൾ കൂടാതെ ബുധൻ, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിൽ നോമ്പുണ്ട്. ആ ദിവസങ്ങളിൽ സദ്യ നടത്തുന്നതും നിഷിദ്ധമാണ്. അതിനാൽ ബുധൻ, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം അനുവദനീയമല്ല എന്നാണ് സഭയുടെ നിലപാട്. വൈദീകരടക്കം പങ്കെടുക്കുന്ന വിവാഹ ചടങ്ങിൽ പരസ്യമായി നിയമം ലംഘിക്കുന്നത് ആശാസ്യമല്ല എന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല. പക്ഷേ നോയമ്പ് ഇല്ലാത്ത ക്യംന്താ മുതൽ സ്വർഗാരോഹണം വരെയുള്ള ആഴ്ചകളിലും, മുന്നു നോമ്പിനും വലിയ നോമ്പിനും ഇടയിലുള്ള കാലത്തും - *പതിനെട്ടാമിട* - ചൊവ്വാ, ബുധൻ, വ്യാഴം, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം നടത്തുന്നതിന് എന്താണ് തടസ മെന്ന് സഭ ഇതുവരെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല.

അടുത്ത ഘടകം ഭാര്യാ-ഭർത്യു ബന്ധമാണ്. പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യ പ്രകാരം ദിവസം സന്ധ്യ മുതൽ സന്ധ്യ വരെയാണ്. സഭാ വിജ്ഞാനീയമനുസരിച്ച് ബുധൻ വെള്ളി നോയമ്പുകൾ യഥാക്രമം ചൊവ്വാ, വ്യാഴം എന്നീ ദിനങ്ങളിൽ സൂര്യാസ്ഥമയത്തോടെ ആരംഭിക്കും. ആ ദിവസങ്ങളിൽ വധൂവരന്മാർ ഭാര്യാ-ഭർത്യു ബന്ധം പുലർത്തും എന്നതിനാൽ ചൊവ്വാ വ്യാഴം ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം അനുവദനീയമല്ല എന്നാണ് സഭയുടെ ന്യാ യീകരണം. അവിടെയും മുകളിൽ പറഞ്ഞ ക്യംന്താക്കാലവും *പതിനെട്ടാമിട*യും ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല എന്നതിന് ന്യായീകരണമില്ല.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി പാലിച്ചാൽപ്പോലും താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ കാനോ നിക നൊമ്പുകളിലല്ലാതുള്ള ബുധൻ വെള്ളി ദിവസങ്ങളിൽ വൈകുന്നേരം നാലരയ്ക്കു ശേഷം വിവാഹം നട ത്തുന്നതിന് തടസമില്ല.

1. ഈ ദിവസങ്ങളിലെ നോമ്പിലെ *ഇരുപത്തിരണ്ടര* വരയുള്ള നമസ്ക്കാരങ്ങളും ഉപവാസവും വൈകിട്ട് 4.30 -ന് മുമ്പ് അവസാനിക്കും.
2. അന്ന് സൂര്യസ്ഥമയത്തിനു ശേഷം നോയമ്പില്ല. 4.30-ആരംഭിക്കുന്ന വിവാഹ ശുശ്രൂഷ അവസാനിച്ച് സദ്യ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ നിശ്ചയമായും സന്ധ്യ കഴിയും.
3. വ്യാഴം, ശനി ദീവസങ്ങൾ ഞായറാഴ്ചയ്ക്കു തുല്യം പ്രാധാന്യമുള്ളവയല്ല.

വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ വിവാഹം എന്നത് പ്രചാരം നേടിവരുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഇത് സജീവ പരിഗണന അർഹി ക്കുന്ന ഒരു വിഷയമാണ്.

ഭാര്യാ-ഭർത്യു ബന്ധം എന്ന *പാപ*മാണ് ശനിയാഴ്ച വിവാഹത്തിനു തടസം നിൽക്കുന്നത്. അത് ഞായ റാഴ്ച ആചരണത്തിനു തടസമാകും എന്നതിനാലാണ് നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെയാണ് വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴയുടെ ചോദ്യം പ്രസക്തമാകുന്നത്. ഞായറാഴ്ചയ്ക്കു തുല്യം പ്രാധാന്യമുള്ള മാറാനായ പെരു ന്നാളുകളുടെ തലേന്ന് വിവാഹ വിലക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എന്തിനധികം! ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച വന്നാൽ പോലും വി. കുർബാന അർപ്പിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുള്ള വചനിപ്പു പെരുന്നാൾ (മാർച്ച് 25) ഹോവേറേ തിങ്കൾ ചൊവ്വാ ദിവസങ്ങളിൽ വന്നാൽപ്പോലും തലേന്ന് വിവാഹ വിലക്ക് ഏർപ്പടുത്തിയിട്ടില്ല. ഹോവേറേ ശനിയുടെ കാര്യവും വ്യത്യസ്ഥമല്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ വിവാഹ വിലക്കിനെപ്പറ്റി മലങ്കര സഭയിൽ ഗുരുതരമായ ആശയക്കുഴപ്പം നിലനിൽപ്പുണ്ട് എന്നു വ്യക്തം. ഇതിനു രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നാമത് മലങ്കര സഭ അംഗീകരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാവിജ്ഞാനിയത്തിലെ പൊരുത്തക്കേടുകളാണ്. പൊതുവെ കരുതപ്പടുന്നതുപോലെ അത് ഏക സ്വഭാവമുള്ള ഒന്നല്ല. വിശാലമായ മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യ ദേശത്തെ വിവിധ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായ പാരമ്പര്യങ്ങളാണ് നിലനിന്നത്. അവിടെ നിന്നും വിവിധ കാലത്ത് കേരളത്തിലെത്തിയ അന്ത്യോഖ്യൻ മേല്പട്ടക്കാർ പ്രചരിപ്പിച്ചത് അവരവർ അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന പാരമ്പര്യമാണ്. അവ തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടുതാനും. അതിന് അനേക ഉദാഹരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനാവും. ഈ വ്യത്യസ്ഥ പാരമ്പ്യങ്ങൾ സങ്കലനം ചെയ്ത നടപ്പുകൾ മലങ്കരയിൽ രൂപമെടുത്തപ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും അവയിൽ പൊരുത്തക്കേടുകളുമുണ്ടായി.

ഭക്ഷണ നോമ്പുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പരസ്യമായി നിയമം ലംഘിച്ച് വിവാഹാഘോഷങ്ങൾ നടത്താൻ അനുവദിക്കുന്നത് ന്യായീകരിക്കാനാവില്ല. അതേ സമയംതന്നെ വിവാഹം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് പാവനമായ ഒരു കൂദാശയാണന്ന വസ്തുതയും പരിഗണിക്കണം. ഞായറാഴ്ചയുടെ മാറാനായ പെരുന്നാളുകളുടെയും പ്രാധാന്യവും കുറച്ചുകാണാനാവില്ല. ആ സാഹചര്യത്തിൽ ഞായറാഴ്ചകളിലും മാറാനായ പെരുന്നാളുകളിലും വിവാഹങ്ങൾ നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കണം. അവയുടെ തലേദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹ വിലക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടുമാത്രം കാര്യമില്ല. പ. മാത്യുസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ മാറാനായ പെരുന്നാളുകളിൽ വിവാഹത്തിന് പ്രത്യേകാനുമതി ആവശ്യമില്ലന്നു റൂൾ ചെയ്തത് ഈ ലേഖകന് നേരിട്ടറിയാം.

ഞായറാഴ്ച വിവാഹം നിരോധിക്കണമെന്ന് ഇന്ന് അപൂർവം ചിലർ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. സണ്ടേസ്കൂൾ മുതലായ ദുർബലമായ വാദങ്ങളാണ്. ഇതിനാസ്പദമായി അവർ ഉന്നയിക്കുന്നത്. യാഥാർത്ഥത്തിൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആംഗ്ലിക്കൻ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നവീകരണ സുറിയാനിക്കാരും ഞായറാഴ്ചയെപ്പറ്റി പ്രചരിപ്പിച്ച വികലമായ ശാബത് വിശ്വാസവും, വിവാഹം എന്ന കൂദാശയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അജ്ഞതയുമാണ് ഈ വാദത്തിന്റെ പിന്നിലെ യഥാർത്ഥ കാരണം.

കൂദാശനുഷ്ഠാനങ്ങളെപ്പറ്റി മലങ്കര സഭയുടെ അടിസ്ഥാന പ്രാമാണമായ *ഹൂദായ കാനോനിൽ* വിവാഹ നിരോധിത ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശനം ... *നാല്പതുനോമ്പ്, പരിശുദ്ധാത്മാവാസത്തിനായി വെടിപ്പോടുകൂടി ആചരിക്കേണ്ട കാലമായ പെന്തിക്കോസ്തി ദിവസങ്ങൾ ആദിയായി വിവാഹാദിയന്തിരങ്ങൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ ആയിരിക്കരുത്. നോമ്പിന്റെ തിങ്കളാഴ്ച അസ്തമയം മുതൽതന്നെ മോതിരവാഴ്വും കിരീടവാഴ്വും ചിലർ നിരോധിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലർ തിങ്കളാഴ്ച പ്രഭാതം മുതലും. എന്നാൽ ശരിയായിട്ടുള്ളത് പാതിരാത്രിക്കു ശേഷം നടത്തിക്കൂടാ എന്നതാണ്.* ... (കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ(പരി.), *ഹൂദായ കാനോൻ*, കോട്ടയം, 2010, p 130, *എട്ടാം കെപ്പലയോൻ, ഒന്നാം പെസൂക്കാ, ഹൂദായ*)എന്നു മാത്രമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് തലനോമ്പിൽ - പെത്തർത്താ ഞായറാഴ്ച- വിവാഹത്തിനു വിലക്കില്ല. ശനിയാഴ്ചകളെപ്പറ്റി നിശബ്ദത പാലിക്കുന്നു.

വിവാഹം നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസങ്ങളുടെ എണ്ണം മലങ്കര സഭയിൽ അധികരിച്ചതിനു കാരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭക്ഷണ നോയമ്പ് അല്ല. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാ വിജ്ഞാനീയവുമല്ല. ശാബതിനെപ്പറ്റിയുള്ള വികലമായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു വിശ്വാസവും, പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാ വിജ്ഞാനീയവും, തീവ്യ സന്യാസ പാരമ്പര്യവും സങ്കലനംചെയ്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു *അവിയൽ തത്വശാസ്ത്രം* ഇതിനു പിമ്പിലുണ്ട്. അതിലെ മുഖ്യഘടകം *ഭാര്യാ-ഭർതൃ ബന്ധം പാപമാണ്* എന്ന ചിന്തയാണന്നു വിലക്കു ദിനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വിശകലനം ചെയ്താൽ മനസിലാക്കാം. ഇത് പുനർചിന്തനത്തിനു വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം ഇത്തരമൊരു ചിന്താഗതി അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതുതന്നെ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മറുപടി പറയേണ്ട വിഷയമാണ്.

ഞായർ-നോമ്പു ദിനങ്ങൾക്കു തലേന്ന് വിവാഹം നിരോധിച്ചാൽ നവ വധൂവരന്മാരെ ഈ ബന്ധത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അത് സാദ്ധ്യമല്ല. തികച്ചും സ്വകാര്യമായ വിവാഹ മുറയിൽനിന്നും മുമ്പു വിവാഹംകഴിച്ചവരെ തടയാനും സഭയ്ക്കു സാധിക്കില്ല.

മുകളിൽ പരാമർശിച്ച കാനോൻ നിയമപ്രകാരം തലനോയമ്പിൽ വിവാഹത്തിനു വിലക്കില്ല എന്ന വസ്തുത പരിഗണിച്ചാൽ ബുധൻ, വെള്ളി നോയമ്പുകളുടെ തലനോയമ്പായ ചൊവ്വാ വ്യാഴം എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം നിരോധിക്കാൻ നിയമപരമായി സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ വിവാഹമുറയിൽ ഏർപ്പെട്ട പുരുഷനും സ്ത്രീയും ആ ദിവസം - പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യപ്രകാരം പിറ്റന്നു സന്ധ്യവരെ - വി. കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കരുതെന്ന് *ഹൂദായ കാനോൻ* വിലക്കുന്നുണ്ട്. (*ഹൂദായ കാനോൻ*, *Op. Cit.*, pp 45 - 6, *നാലാം കെപ്പലയോൻ, രണ്ടാം പെസൂക്കാ, സേവീറ, തിമോത്തെയോസ്*) ഇതു മുഖവിലയ്ക്കെടുത്താൽ ശനി, മാറാനായ പെരുന്നാളുകളുടെ തലേന്ന് എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം അനുവദിക്കാനാവില്ല.

പക്ഷേ ഇവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ട ഒന്നുണ്ട്. ഹൂദായ കാനോനിൽ *വി. കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുക* എന്നത് *വി. കുർബാന അനുഭവിക്കുക* എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. മലങ്കര സഭയിൽ വി. കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാവരും അനുഭവിക്കുന്നില്ല എന്നതും, അതിന് സഭ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല എന്നതും വസ്തുതയാണ്. ഇവ പരിഗണിച്ചാൽ ഈ കാനോൻ നിയമം മലങ്കര സഭയിൽ എത്രമാത്രം പ്രസക്തമാണ്

എന്ന വസ്തുത ചിന്തനീയമാണ്. മുൻകാലങ്ങളിൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾ വിവാഹംശേഷം മൂന്നാം ദിവസം ആചാരപരമായ കുളിച്ചശേഷം മാത്രമേ പള്ളിയിൽ പോകുമായിന്നൊള്ളു എന്ന ചരിത്രപരാമർശനങ്ങളും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്.

മാമോദീസ, മൂറോൻ, കുർബാന, കുമ്പസാരം ഇവ പോലെ നിർബന്ധിതമല്ലങ്കിലും അവയ്ക്കു തുല്യമായ പ്രാധാന്യമുള്ള കൂദാശകളായാണ് വിവാഹം, പട്ടത്വം, തൈലാഭിഷേകം എന്നിവയെ മലങ്കര സഭ കണക്കാക്കുന്നത്. *കുടുംബം* എന്ന സംവിധാനം ദൈവകല്പിതമാകയാൽ അതിന്റെ ഭാഗമായ വിവാഹമുറയെ പാപമായി കരുതാമോ എന്ന ചോദ്യം ന്യായമാണ്. വിവാഹമുറയുടെ പേരിൽ ഈ കൂദാശയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ശരിയാണോ എന്നും ചിന്തിക്കണം.

പ. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ ... *വിവാഹം എല്ലാവർക്കും മാന്യവും കിടക്ക നിർമ്മലവും ആയിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ദുർന്നടപ്പുകാരെയും വ്യഭിചാരികളേയും ദൈവം വിധിക്കും*...(എബ്രാ. 13. 4) എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പ. പരുമല തിരുമേനി കൊല്ലവർഷം 1068 മേടം 9-നു കൊല്ലത്തു പള്ളിയിൽനിന്നയച്ച കല്പനയിലെ ... *സ്വന്തഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചതിൽവച്ച ഭർത്താവിനെ വ്യഭിചാര കുറ്റത്തിനു ശിക്ഷിക്കാമോ*... എന്ന ഭാഗവും (ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ (എഡി.), *പരുമലസ്മൃതി*, കോട്ടയം, 2002, p 110) പ്രസക്തമാണ്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതകളും, വിവാഹം ഒരു കൂദാശയാണ് എന്ന സഭാ നിയമവും അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഹൂദായ കാനോന്റെയും നസ്രാണി പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും ചട്ടക്കൂട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ വിവാഹ ദിനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ താഴെ പറയുന്നവിധം ഒരു പുനർക്രമീകരണം പരിഗണിക്കാം എന്നാണ് ഈ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായം.

1. ഞായർ, കാനോനിക നോയമ്പിലല്ലാത്ത മാറാനായ പെരുന്നാളുകൾ ഇവയിൽ വിവാഹ കൂദാശ നടത്തുന്നതിനെ പരമാവധി പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കണം.
2. ഉയർപ്പു മുതൽ സ്വർഗാരോഹണം വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലും പതിനെട്ടാമിടയിലും ശനിയാഴ്ച ഒഴികെയുള്ള ഒരു ദിവസവും വിവാഹം വിലക്കരുത്.
3. കാനോനിക നോയമ്പിലും കാത്തിരിപ്പു ദിനങ്ങളിലുമല്ലാത്ത തിങ്കൾ, ചൊവ്വാ, വ്യാഴം ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം വിലക്കരുത്.
4. കാനോനിക നോയമ്പിലല്ലാത്ത ബുധൻ വെള്ളി ദിവസങ്ങളിൽ വൈകിട്ട് 4.30-നു ശേഷം വിവാഹാനുമതി നൽകണം.

ഇത്തരം ക്രമീകരണം വരുത്തുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം നിരോധിക്കണം.

1. അഞ്ച് കാനോനിക നോമ്പുകൾ
2. സ്വർഗാരോഹണം മുതൽ പെന്തിക്കോസ്തി വരെയുള്ള കാത്തിരിപ്പിന്റെ ദിവസങ്ങൾ
3. മാറാനായ പെരുന്നാളല്ലാത്ത ബുധൻ വെള്ളി
4. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചകളും
5. മാറാനായ പെരുന്നാളിന്റെ തലേ ദിവസം
6. സ്വർഗാരോഹണത്തിന്റെ തലെ ബുധനാഴ്ച
7. പോർട്ടുഗീസ്-പൂർവ്വ കാലംമുതലുള്ള നസ്രാണി പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് തല നോയമ്പ്.

വലിയ നൊയമ്പ്, യൽദോ നോയമ്പ് ഇവയിൽ അടിയന്തിര സാഹചര്യത്തിൽ പ്രത്യേകനുമതി നൽകുന്നതിന് പ്രത്യേക ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം.

അപ്പോസ്തൊലിക കാലത്ത് യേറുശലേം സുന്നഹദോസ് കൂടുന്നതിനു സാഹചര്യമൊരുക്കിയ സംഭവങ്ങൾക്ക് സമാനമായ ഒരു സാംസ്കാരിക സംഘർഷം വിവാഹവിലക്കു ദിനങ്ങൾക്കു പിന്നിലില്ലേ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അന്ന് പ. പത്രോസ്ശ്ലീഹാ ചോദിച്ച ...*നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും നമുക്കും ചുമപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത നുകം ശിഷ്യന്മാരുടെ കഴുത്തിൽ വെപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നത് എന്ത്*... (അപ്പോ. പ്രവ. 15. 10) എന്ന ചോദ്യം ഇവിടെയും പ്രസക്തമാണ്.